

РЕШЕНИЕ

№ 5364

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2616** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на адв. И. Г., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка за екологосъобразно третиране на отпадъци №РД-09-74/24.06.2020г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – П. (РИОСВ) и във вр. с Решение №2337/14.03.2022г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Шесто отделение по адм. дело №9987/2021г. С оспорвания административен акт, на основание чл.127, т.2, б. „а“ от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) във вр. с чл.2, т.35, б. „ж“, подб. iii от Регламент (ЕО) №1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14.06.2006г. относно превози на отпадъци (Регламент (ЕО) №1013/2006) е наредено на [фирма] да извърши екологосъобразно третиране – оползотворяване на общо количество 10.782 тона отпадъци – смес от два различни вида отпадъци с код 08 03 18 и с код 19 12 04, които не са отделени един от друг, като същите се транспортират и предадат за последващо третиране на площадка, за която има разрешена дейност с код R3-рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители, включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация. На основание чл.129, ал.6 ЗУО дружеството е задължено, в 7-дневен срок от получаване на Заповедта, да представи в РИОСВ – П. удостоверение, че отпадъкът е приет за екологосъобразно третиране, което да бъде извършено в срок от 30 дни от получаване на отпадъците, на основание чл.24, §3, б.

„а“ от Регламент (ЕО) №1013/2006, като в РИОСВ – П. се представят съответните удостоверяващи този факт документи.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалноправните норми. Поддържа, че в оспорвания акт неправилно са отразени фактите, тъй като видът на товара, установен от контролните органи на 16.03.2020г., не е бил наличен към този момент на площадката на дружеството в [населено място]. Твърди, че отпадъкът е пристигнал на площадката едва на 07.04.2020г., което според него се установява от представената Международна товарителница и Анекс №7. Смята за неправилен извода на административния орган, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл.19 във вр. с чл.2, т.35, б. „ж“, подб. iii от Регламент (ЕО) №1013/2006, тъй като [фирма] не извършва транспорт и превоз на отпадъци. Моли съда да отмени Заповед №РД-09-74/24.06.2020г. и да осъди ответника за разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Регионалната инспекция по околната среда и водите – П., оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Ч. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че жалбоподателят [фирма] е лице, което извършва дейности по третиране на отпадъци по смисъла на определението, дадено в §1, т.44 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУО. Това обстоятелство се установява и с приетото по делото Решение №07-РД-382-01/15.11.2019г. за изменение и допълнение на регистрацията по чл.35, ал.3 ЗУО и Регистрационен документ №07-РД-382-00/27.06.2019г.

С електронно писмо от 16.03.2020г. (вх. №РД-17-179-(47) РИОСВ – П. е била уведомена, че на 11.03.2020г. на Контролно-пропускателен пункт (КПП) – В. е бил деклариран внос на отпадък 19 12 04 – пластмаса и каучук, в количество 7.752 т., предназначен за [фирма] за площадка за оползотворяване на отпадъка в [населено място], област П.. Поради установени несъответствия в документите, придружаващи отпадъка, на РИОСВ е указано да извърши незабавна проверка и в срок от 1 ден да уведоми Националния координационен център (НКЦ) към Министерството на околната среда и водите (МОСВ).

На 16.03.2020г. длъжностни лица при ответника РИОСВ са извършили извънредна проверка на площадка за третиране на отпадъци, намираща се в [населено място], урегулиран поземлен имот (УПИ) Х.4, стопанисвана от [фирма]. За резултатите от проверката е съставен КП №16-13 в който са отразени следните установявания: На място на площадката в УПИ Х.4 са налични отпадъци от тонер касети, описани в Констативни протоколи (КП) от 14.01.2020г. и от 10.03.2020г., както и нови отпадъци в биг-бегове - преобладаваща част от бутилки/пълнители за тонер касети (замърсени опаковки), смесени с тонер касети. По време на проверката не е присъствал представител на дружеството. Според информацията на лице, което управлявало мотокар в имота, новите биг-бегове с отпадъци са пристигнали в края на предходната седмица - четвъртък или петък. По данни на същото лице част от биг-беговете със

смесени отпадъци – тонер касети и опаковки за тонер, били сортирани, като на площадката са оставени тонер касетите, а опаковките са извозени на друго място и предадени на други лица. При пристигане на длъжностните лица на площадката се намирили двама работници, който ръчно разглобявали тонер касети. З. са и са посочени координатите на площадката където се съхраняват биг-беговете и се извършва ръчно разглобяване на тонер касети. Установено е от проверяващите служители, че на площадката не са налични документи на дружеството, а документите, изпратени от НКЦ съдържат Международна товарителница – ЧМР от 10.03.2020г. за отпадъци с кодове 08 03 18 и 19 12 04 и анекс 7 от 11.03.2020г. за отпадъци с код 19 12 04.

За резултатите от проверката са били уведомени НКЦ и министърът на околната среда и водите с писма изх. №, № РД-17-179-(46)/17.03.2020г. и РД-17-179-(46)/17.03.2020г. Не се твърди по делото КП от 16.03.2020г. да е бил връчен на жалбоподателя [фирма].

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РД-09-74/24.06.2020г. Според мотивите на административния акт видът (кодът и наименованието) на отпадъците, съхранявани на площадката в [населено място], УПИ Х.4 в биг-бегове в смесен вид - пластмасови опаковки - пълнители за тонер касети и тонер касети, не отговарят на посочените в документите по Регламент (ЕО) №1013/2006, изпратени на 16.03.2020г. от НКЦ – ЧМР и Анекс 7. Посочено е, че представеният Анекс 7 е само за отпадък с код 19 12 04 – пластмаса и каучук, а в транспортния документ ЧМР са цитирани два вида отпадъци – отпадъчен тонер с код 08 03 18 (3.030 т.), и пластмаса и каучук с код 19 12 04 (7.752 т.), общо количество – 10.782 т., като описаните отпадъци представляват смес от два различни вида отпадъци с код 08 03 18 и с код 19 12 04, които не са отделени един от друг, а са в общи биг-бегове и са превозени с един и същи превоз. Обоснован е извод, че в нарушение на чл.19 във връзка с чл.2, т.35, б. „ж“, подб. „iii“ от Регламент (ЕО) №1013/2006, [фирма] е извършило незаконен превоз на два вида отпадъци, които не са отделени един от друг, а са в смесен вид по време на превоза.

За изясняване на спорните факти по делото са приети и не са оспорени относими писмени доказателства: Приложение VII - информация, придружаваща превозите за отпадъци, съгласно чл.3, §2 и §4 от 11.03.2020г. (отпадъци с код 19.12.04 – пластмаса и каучук), в заверен превод на български език; Приложение VII - информация, придружаваща превозите за отпадъци, съгласно чл.3, §2 и §4 от 11.03.2020г. (отпадъци с код 08.03.18 – отпадъчен тонер за отпечатване, различен от упоменатия в 08 03 17), в заверен превод на български език; Решение №07-РД-382-01/15.11.2019г. на директора на РИОСВ – П.; КП №16-04/14.01.2020г.; КП №10-18/10.03.2020г.; КП №16-36/11.06.2020г.; Международна товарителница СМР от 11.03.2020г., в заверен превод на български език; Наказателно постановление (НП) №24/02.09.2020г.; НП №24/02.09.2020г.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.129, ал.5 ЗУО. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Заповед №РД-09-74/24.06.2020г. е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.127, ал.1 ЗУО. Съгласно тази разпоредба министърът на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица разпореждат извършването на екологосъобразно третиране на отпадъците в случаите по чл.24, §3 от Регламент (ЕО) №1013/2006 при внос или превоз към РБългария. По делото е приета и не е оспорена Заповед №РД-648/26.08.2014г. с която, на основание чл.127 ЗУО, министърът на околната среда и водите е оправомощил директорите на РИОСВ да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) по чл.127, т.1 и т.2, б. „а“ ЗУО (т.2).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУО – предприемане на мерки и осъществяване на контрол за защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците, и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване ефективността на това използване, което ще способства за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност.

Нормата на чл.126 ЗУО предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения по този закон и Регламент (ЕО) № 1013/2006, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях компетентният орган или оправомощени от него длъжностни лица прилага принудителните административни мерки, регламентирани в чл.127 и чл.128, включително като разпорежда извършването на екологосъобразно третиране на отпадъците в случаите по чл.24, §3 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 при внос или превоз към РБългария.

Съгласно чл.24, §1 от Регламент (ЕО) №1013/2006 когато даден компетентен орган открие превоз, който счита за незаконен, той незабавно информира останалите заинтересовани компетентни органи. В §3 на чл.24 е предвидено, че ако незаконният превоз е отговорност на получателя, компетентният орган по местоназначение гарантира въпросните отпадъци да бъдат оползотворени или обезвредени по екологосъобразен начин: от получателя или ако е изпълнимо от самия компетентен орган или от физическо или юридическо лице от негово име. Това оползотворяване или обезвреждане се извършва в срок от 30 дни, или друг срок, който може да бъде договорен между заинтересованите компетентни органи след като компетентният орган по местоназначението научи или е уведомен писмено от компетентните органи по местоназначението или транзита за незаконния превоз и причината(те) за него. Това уведомяване може да се дължи на информация, предоставена на компетентните органи по изпращането и транзита, *inter alia*, от други компетентни органи.

Определение за „незаконен превоз“ е дадено в чл.2, т.35 от Регламент (ЕО)

№1013/2006. Според б. „ж“, подб. iii незаконен е превозът извършен по начин, който фактически не е посочен в документа описан в приложение VII.

В чл.19 от Регламент (ЕО) №1013/2006 е въведена изрична забрана за смесване на отпадъци по време на превоз. Съгласно тази разпоредба от началото на превоза до получаването в съоръжението за оползотворяване или обезвреждане, отпадъците, както са посочени в документа за нотифициране или, както е посочено в чл.18, не се смесват с други отпадъци.

В случая, противно на изложените в жалбата възражения, съдът приема за установено със събраните писмени доказателства - Международна товарителница CMR от 11.03.2020г., придружена със заверен превод на български език, че жалбоподателят [фирма] е „получател“ по смисъла на определението, дадено в чл.2, т.14 от Регламент (ЕО) №1013/2006 - лице или предприятие под юрисдикцията на държавата по местоназначение, до което се превозват отпадъците за оползотворяване или обезвреждане. Следователно по отношение на него са приложими нормите на Регламента, включително забраната за смесване на отпадъци по време на превоз, регламентирана в чл.19. От същия документ - Международна товарителница CMR от 11.03.2020г., се установява, че тази забрана е била нарушена като получателят [фирма] е приел за третиране на площадката в [населено място], X.4 отпадъци от различен вид: отпадъчен тонер за печат с код 08 03.18 и пластмаса и каучук с код 19 12 04. Безспорно се установява с приетите писмени доказателства, че превозът, за който получателят е бил отговорен, е извършен по начин, който фактически не е посочен в документа описан в Приложение VII доколкото в последния е указано, че съдържа един вид отпадъци с код 19 12 04.

Неподкрепено с доказателства е твърдението на жалбоподателя, че процесните отпадъци, описани в Приложение VII - информация, придружаваща превозите за отпадъци, съгласно чл.3, §2 и §4 от 11.03.2020г. (отпадъци с код 19.12.04 – пластмаса и каучук) и Приложение VII - информация, придружаваща превозите за отпадъци, съгласно чл.3, §2 и §4 от 11.03.2020г. (отпадъци с код 08.03.18 – отпадъчен тонер за отпечатване, различен от упоменатия в 08 03 17) са били пристигнали на площадката едва на 07.04.2020г. Изводът за наличие на спорните смесени отпадъци на площадката в [населено място] се основава на извършената физическа проверка от длъжностни лица при ответника, и не е опроверган в хода на административното и на съдебното производство. Освен това, копия от документите придружаващи превоза - Международна товарителница CMR от 11.03.2020г. и Анекс (Приложение) VII от 11.03.2020г. (без отбелязана дата на получаване, л.23 по а.д. №789/2020г. на Административен съд – Пазарджик) са били изпратени от НКЦ със сезиращото писмо от 16.03.2020г. – т.е. много преди твърдяната от жалбоподателя дата 07.04.2020г.

При така установените факти законосъобразно директорът на РИОСВ е приложил по отношение на [фирма] процесната ПАМ по чл.127, т.2, б. „а“ ЗУО за екологосъобразно третиране на отпадъците. Съдът обосновава извод, че не са налице сочените от жалбоподателя пороци на административния акт, поради което и последният следва да бъде потвърден.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт,

като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка за екологосъобразно третиране на отпадъци №РД-09-74/24.06.2020г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – П..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 2100 [населено място], област С., пл. Общински пазари, ап. офис 34, да заплати на РЕГИОНАЛНАТА ИНСПЕКЦИЯ ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ – П., представлявана от директора, с адрес: [населено място], [улица], ет.4, сумата 200 (двеста) лева - разноски по адм. дело №2616/2022г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова